

det Mandskab, som man i Henhold til den vedtagne Ordning mener er nødvendigt. Altsaa, jeg kan sige, at jeg fuldt ud er enig med det ærede Medlem i hans Motivering af, at den Bestemmelse burde gaa ud, men jeg vil samtidig udtale, at et Forslag herom ikke hører hjemme indenfor Rammen af det, vi tage Sigte paa ved vore Lovforslag.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov). Han var for saa vidt en glædelig Undtagelse fra de Deltagere i Debatten, som staa paa Militærlovenes Side, som han i hvert Fald forsøgte sagligt at gaa imod de foreliggende Lovforslag. Det vil jeg yde det ærede Medlem Anerkendelse for. Men jeg er selvfølgelig ikke enig med ham. Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til Masnedø-Stillingen, at naar jeg havde ment, at det ikke vilde være muligt for den danske Flaade at naa fra København ned i denne Stilling, før en os overlegen Sømagt var i Stand til at hindre det, var det for saa vidt urigtigt, som Forudsætningen for Lovene, som de vare vedtagne, var, at der altid skulde findes en Del af Flaaden i Masnedø-Stillingen, og for denne Del af Flaaden kunde Fjenden altsaa ikke spærre Vejen eller Adgangen dertil. Om der skal findes et Skib eller to dernede til Stadighed i Henhold til de grundlæggende Træk i den vedtagne Forsvarsordning, skal jeg ikke kunne sige noget bestemt om, men jeg har ikke noget imod at gaa ud fra, at dette er Tilfældet. Men selv om der fandtes et Par Skibe af Flaaden dernede ved Udbrud af en Krig, hvad kunde det saa hjælpe? De vilde kun være spærrede inde der. Der er ingen Tvivl om, at en os overlegen Sømagt vilde slaa Laas for Musehullet, og at denne Del af vor Flaade vilde være afskaaren fra at deltage i en Sø-kamp. Det har jeg for saa vidt intet imod, for saa er den godt bevaret, saa er den i Salveten, som man kalder det, saa komme Mennesker og Skibe ingen Skade til, men det maa man takke Fjenden for. Men naar de ingen Skade kunne komme til, kunne de heller ikke efter det ærede Medlems og hans Meningsfællers Opfattelse komme til at gøre Gavn. Saa vide vi, hvor de ere, og vide, hvor vi kunne hente dem, naar Krigen er overstaaet, i Tilfælde af, at Fjenden ikke er kommen først og har hentet dem. Vi kunne rolig gaa ud fra den Forudsætning, at det lader sig ikke gøre for den Del af Flaaden, der ligger i København, at komme ned i Masnedø-Stillingen, thi hele den Ordning, der er vedtagen, er baseret paa et overraskende Angreb, et

pludseligt Overfald, altsaa Omstændigheder, under hvilke Fjenden er forberedt paa det, han vil gøre, men hvor vi træffes ganske uforberedte. Og dersom Masnedø-Stillingen i videre Grad vil være generende for en os til Søs overlegen Fjende, kunne vi være sikre paa, at han er forberedt paa at gribe ind saaledes, at Masnedø-Stillingen ikke kommer til at virke efter den Hensigt, som den vedtagne Forsvarsordning opstiller.

Saa sagde det ærede Medlem fra Frederiksværk, at foruden at være Tilflugtssted og Støttepunkt for Flaaden skal Masnedø-Fortet sikre Forbindelsen mellem Sjælland og Lolland-Falster. Jeg omtalte det samme i Gaar. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke har villet modsige, at Mobiliseringen paa Lolland-Falster kan forstyrres ved en forholdsvis ringe Kraftanstrengelse fra Fjendens Side, selv om vi have Masnedø-Fortet. Og naar det erkendes, at Fjenden ved at kaste 500 à 1,000 Mand i Land paa Lolland-Falster kan forhindre Mobiliseringen der, maa det ogsaa erkendes, at Masnedø-Fortet ikke har nogen som helst Betydning med Hensyn til at sikre Forbindelsen mellem Sjælland og Lolland-Falster, for saa vidt angaar Overførelsen af det Mandskab, der ved Mobiliseringen skulde melde sig i Vordingborg eller andre Steder. Vi have saa ikke den mindste Fornøjelse af at have denne Forbindelse i Orden. Det glæder mig, som sagt, at det ærede Medlem altsaa ikke har villet hævde, at Mobiliseringen paa Lolland-Falster ikke let kan hindres. Det blev hævdet fra en anden Side, men den lægger jeg ikke Vægt paa.

Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa imod, at den 6 Dages Indkaldelse skulde bortfalde, men de Vendinger, han brugte, vare temmelig vage. Jeg saa i dem ikke nogen stærk anbefaling for at beholde de 6 Dages Indkaldelse — i alt Fald opfattede jeg det saaledes — og heller ikke noget stærkt Angreb paa os, der havde stillet Forslag om, at de skulde bortfalde. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes om dette Spørgsmaal: Hvis det nu blev Tilfældet, at man ved at stryge Indkaldelsen skabte saadanne Forhold for Reserveafdelingerne, at de vilde være et let Bytte for en stærkere, bedre uddannet, med Befalingsmænd rigere udstyret Modstander, at Tabene vilde blive større og føleligere, og at disse Afdelinger endda ikke kunde løse deres Opgave, tror jeg, man har Lov til at sige, at det ogsaa er i de værnepligtiges Interesse, at man opretholder denne Indkaldelse i de 6 Dage. Ja, det var noget indviklet, det indrømmer jeg, der var mange „hvis“, „dersom“,